

ຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ສຳລັບລະດັບຜູ້ຕັດສິນຂັ້ນຫາ)

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

4887
 ເລກທີ:...../ກຊສ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ: 22 ກັນຍາ 2022

ຂໍ້ຕົກລົງ

ວ່າດ້ວຍ ການຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້

ຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ

(ສຳລັບລະດັບຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ)

- ອີງຕາມ ດຳລັດ ຂອງທ່ານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະບັບເລກທີ 573/ນຍ, ລົງວັນທີ 20 ກັນຍາ 2021;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບເລກທີ 0749/ກຄປ, ລົງວັນ ທີ 16 ກັນຍາ 2022.

ລັດຖະມົນຕີ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 01 ເຫັນດີຮັບຮອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ (ສຳລັບ ລະດັບຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ);
- ມາດຕາ 02 ມອບໃຫ້ ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ສຳລັບຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ຕາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນ ຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ;
- ມາດຕາ 03 ຫ້ອງການ ບັນດາ ກົມ, ກອງ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ຈົ່ງຮັບຊາບ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ຢ່າງໄດ້ຮັບຜົນດີ;
- ມາດຕາ 04 ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ລັດຖະມົນຕີ

ນ.ບຸນຄຳ ວໍລະຈິດ

ຄຳນຳ

ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີສາເຫດຕົ້ນຕໍ ມາຈາກການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນ ບັນຍາກາດ ໂດຍການປ່ອຍຈາກທຳມະຊາດເອງ ແລະ ຈາກຂະບວນການພັດທະນາ ໂດຍບໍ່ຄຳນຶງເຖິງຜົນກະທົບຕໍ່ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ສັງຄົມຢ່າງເຄັ່ງຄັດ, ເຊິ່ງສິ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກຮ້ອນຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ຫຼື ພາວະໂລກຮ້ອນ ແລະ ເປັນສາເຫດໜຶ່ງຂອງເຫດການຮຸນແຮງທາງໄພພິບັດທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ: ພາຍຸ, ໄພນ້ຳ ຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ໄຟປ່າ, ລະດັບນ້ຳທະເລສູງຂຶ້ນ ແລະ ອື່ນໆ. ລັດຖະບານ ຖືວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ເປັນວຽກງານໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໂດຍສະເພາະ ຜົນກະທົບທີ່ມີຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ແລະ ຕໍ່ຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເພິ່ງພາທຳມະຊາດ ເປັນແຫຼ່ງທຳມາຫາກິນ ໂດຍໄດ້ກຳນົດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ.

ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີບົດບາດ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ໃນການຈັດຕັ້ງ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ພ້ອມທັງ ເປັນຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ໃນວຽກ ງານຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງ ຄູ່ມືການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ສະບັບນີ້ຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈ ສຳລັບຜູ້ຕັດສິນບັນຫາ ໂດຍສັງລວມເອົາບັນດາເນື້ອໃນສຳຄັນ ຈາກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຕົວຈິງເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ຈາກບັນດາ ນິຕິກຳຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຕົ້ນ: ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຍຸດທະສາດການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂ ບັນຫາການປ່ຽນດິນຟ້າອາກາດ, ປຶ້ມປະມວນຄຳສັບ ເຕັກນິກວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສົນທິສັນຍາ ສປຊ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ, ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ຖືກສ້າງຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນສຳເລັດເປັນຢ່າງດີ ກໍຍ້ອນໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ-ນຳພາຢ່າງໃກ້ຊິດ ຈາກການນຳ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງກົມຄຸ້ມຄອງ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊິ່ງ ຄາດວ່າຈະເປັນປະໂຫຍດ ແລະ ເປັນຄູ່ມືທີ່ດີ ສຳລັບວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ຄູ່ມືສະບັບນີ້ ບໍ່ປາສະຈາກໄດ້ຂໍຂາດຕົກບົກພ່ອງ ແຕ່ພວກເຮົາຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ພາຍຫຼັງໄດ້ ຖືກນຳໃຊ້ແລ້ວ ຈະໄດ້ຮັບຄຳຄິດເຫັນທີ່ເປັນປະໂຫຍດກັບຄືນມາ ແລະ ພວກເຮົາຍິນດີພ້ອມທີ່ ຈະປັບປຸງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ແລະ ມີຄວາມສົມບູນຍິ່ງຂຶ້ນເປັນແຕ່ລະໄລຍະໃນຕໍ່ໜ້າ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24...ຕຸລາ 2022

ສີອຳພອນ ແສງຈັນດາລາ

ສາລະບານ

I. ສະພາບລວມ.....	1
II. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຫຼື ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນໄລຍະຜ່ານມາ.....	1
2.1 ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ.....	2
2.2 ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.....	5
2.3 ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.....	6
2.4 ວຽກງານການຮ່ວມມືກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.....	8
III. ແຜນການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນຕໍ່ໜ້າ.....	8
IV. ໜ້າທີ່ ຂອງບັນດາກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນປະກອບມີ:	9
4.1 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.....	9
4.2 ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ.....	10
4.3 ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນມືອງ.....	10
4.4 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.....	10
4.5 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.....	11
4.6 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່.....	11
4.7 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ.....	11
4.8 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ.....	11
4.9 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.....	11
4.10 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.....	12
4.11 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ.....	12
4.12 ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ.....	12
V. ລະບົບການພົວພັນປະສານງານ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການລາຍງານ.....	13

I. ສະພາບລວມ

ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນບັນຫາໃຫຍ່ໜຶ່ງທີ່ທ້າທາຍ ແລະ ສິ່ງຜົນກະທົບອັນໜັກໜ່ວງຕໍ່ຫຼາຍປະເທດໃນໂລກ ລວມທັງ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຕໍ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການດຳລົງຊີວິດ, ສັດ, ພືດ, ລະບົບນິເວດ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ແລະ ອື່ນໆ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ສັງເກດເຫັນວ່າສະພາບດິນຟ້າອາກາດມີການປ່ຽນແປງເປັນຕົ້ນ ອຸນຫະພູມສະເລ່ຍເພີ່ມສູງຂຶ້ນ, ຄວາມແປປວນຂອງອຸນຫະພູມ ແລະ ປະລິມານນ້ຳຝົນ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດຕົ້ນຕໍພາໃຫ້ເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ, ໄພນ້ຳຖ້ວມຖີ່ ແລະ ຮຸນແຮງຂຶ້ນ.

ສາເຫດຕົ້ນຕໍຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນຍ້ອນກິດຈະກຳຂອງມະນຸດ ເປັນຕົ້ນ: ການຂຸດຄົ້ນ, ການນຳໃຊ້ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການປ່ຽນແປງການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ອຸດສາຫະກຳ, ການຜະລິດ ແລະ ນຳໃຊ້ສານເຄມີ, ການສ້າງ ແລະ ທຳລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ພາໃຫ້ເກີດມີການປ່ອຍບັນດາທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ເກີດພາວະໂລກຮ້ອນ.

ບັນຫາດັ່ງກ່າວ ໄດ້ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ຫຼາຍຂົງເຂດວຽກງານເຊັ່ນ: ຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ການຄ້າປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ, ການປ່ຽນແປງນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ພະລັງງານ, ອຸດສາຫະກຳ, ໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ແລະ ອື່ນໆ. ຜົນກະທົບທັງໝົດນີ້ ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊິ່ງໄດ້ຖືກຈັດຢູ່ອັນດັບທີ 22 ຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງສູງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນໂລກ. ສະນັ້ນ, ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ວຽກງານຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກບັນຫາດັ່ງກ່າວ ເປັນຕົ້ນ: ເຊື່ອມສານວຽກງານດັ່ງກ່າວເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ, ສ້າງຄວາມສາມາດໃນການປັບຕົວ, ພະຍາຍາມໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ.

II. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຫຼື ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນໄລຍະຜ່ານມາ

ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບສາກົນ ໂດຍພື້ນຖານແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມກອບສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC) ແລະ ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ໃນທຸກໆ 5 ປີ ບັນດາລັດພາຄີ ຂອງສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ ແລະ ນຳສົ່ງແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDCs) ແລະ ສ້າງຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບ ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ໃນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ ຂອງຕົນໃຫ້ກອງເລຂາສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ໃນແຕ່ລະປີ ມີການຈັດກອງປະຊຸມລັດພາຄີສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂຶ້ນເພື່ອທົບທວນຕີລາຄາຄືນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ສິນທິສັນຍາດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງຮັບຮອງເອົາບັນຫາສຳຄັນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຕໍ່ໜ້າ.

ສຳລັບ ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍປະຕິບັດຕາມແຜນຂອງຂະແໜງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ, ຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວໃນແຕ່ລະໄລຍະ, ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແລະ ປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC), ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDCs), ການຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແມ່ນໄດ້ເລັ່ງໃສ່ 4 ວຽກງານຕົ້ນຕໍຄື: 1.) ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ, 2.) ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, 3.) ວຽກງານການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, 4.) ວຽກງານການຮ່ວມມືກັບສາກົນ.

2.1 ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ

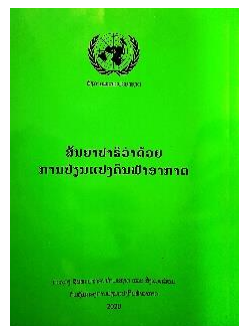
ບັນດານິຕິກຳ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ ທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ເປັນ ບ່ອນອີງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ພ້ອມທັງເປັນການ ປະຕິບັດພັນທະຕໍ່ສາກົນ ກໍ່ຄືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສັນຍາ ປາຣີ ເພື່ອແນ່ໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ມີດັ່ງນີ້:

ບັນດາເອກະສານດັ່ງກ່າວ ໄດ້ອັບໂຫຼດລົງ ເວບໄຊ ຂອງກົມ ແລະ ສາມາດດາວໂຫຼດ ຕາມເວັບໄຊ ຫຼື ລິ້ງລຸ່ມນີ້: <http://dcc.monre.gov.la> ຫຼື <http://dcc.monre.gov.la/index.php/2020-06-15-08-51-43>

ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Paris Agreement)

ສປປ ລາວ ໄດ້ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນຕໍ່ສັນຍາປາຣີ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນປີ 2016 ເຊິ່ງເປັນປະເທດທຳອິດໃນອາຊຽນ ອັນດັບທີ 28 ຂອງໂລກ ຖືເປັນນິຕິກຳໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນ ໃນການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນລະດັບໂລກ. ໂດຍສະເພາະ ໃນມາດຕາ 2 ຂອງສັນຍາປາຣີ ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການເສີມຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ລວມທັງຈຸດປະສົງ ຂອງສິນທິສັນຍາ, ໂດຍມີເປົ້າໝາຍການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃນການຕອບໂຕ້ໄພຂົ່ມຂູ່ຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນລະດັບໂລກ, ໃນຮູບຂອງການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ລວມມີ:

- ກ) ຮັກສາການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ໃຫ້ຕໍ່າກວ່າ 2 ອົງສາເຊ ຫຼື ດີທີ່ສຸດ ແມ່ນຈຳກັດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1.5 ອົງສາເຊ ທຽບໃສ່ຍຸກປະຕິວັດອຸດສາຫະກຳ ເຊິ່ງຮັບຮູ້ວ່າການຮັກສາການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມ

ສະເລ່ຍໃນລະດັບດັ່ງກ່າວ ຈະເປັນສ່ວນສໍາຄັນໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;

- ຂ) ເພີ່ມຄວາມສາມາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບຜົນກະທົບດ້ານລົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການພັດທະນາທີ່ເປັນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ເຊິ່ງບໍ່ກະທົບຕໍ່ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ;
- ຄ) ເຮັດໃຫ້ການຈໍລະຈອນ ທາງດ້ານການເງິນສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ ທີ່ນໍາໄປສູ່ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຕໍ່າ ແລະ ທັງເປັນການພັດທະນາ ທີ່ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ສັນຍາສະບັບນີ້ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເປັນເອກະພາບ ທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ອີງໃສ່ສະພາບເງື່ອນໄຂທີ່ແຕກຕ່າງກັນຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

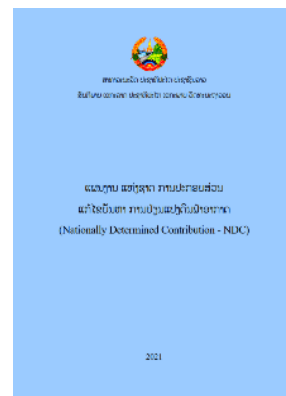
ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (Climate Change Decree)

ດໍາລັດວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ຖືກຮັບຮອງໃນປີ 2019 ຖືເປັນນະໂຍບາຍ ແລະ ກອບທິດທາງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ສໍາຄັນ ໂດຍສະເພາະວຽກງານຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ວຽກງານປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ. ດໍາລັດສະບັບນີ້ ຍັງໄດ້ເນັ້ນໜັກເຖິງວຽກງານ: (1) ການສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງ ຂໍ້ມູນ-ຂ່າວສານ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການປະສານງານ ການວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, (2) ການປະເມີນ ແລະ ສ້າງແຜນທີ່ຄວາມບອບບາງ ເພື່ອຊ່ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງຊາດ ແລະ (3) ການສ້າງຂອບເຂດໜ້າວຽກ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ເພີ່ມການດູດຊັບທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ອື່ນໆ.

ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນດິນຟ້າອາກາດ (National Determine Contribution–NDC)

ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທີ 1 ທີ່ຖືກຮັບຮອງໃນປີ 2015 ແລະ ສະບັບທີ 2 ຮັບຮອງເອົາໃນປີ 2021 ຖືເປັນແຜນງານໜຶ່ງ ໃນການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ສປປ ລາວ ຮ່ວມກັບປະຊາຄົມໂລກ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ ພ້ອມທັງຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ກໍ່ຄືແຜນງານພາຍໃຕ້ສັນຍາປາຣີວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍສະເພາະ ການວາງຄາດໝາຍສູ້ຊີນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊັບທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຢູ່ ສປປ ລາວ ໃຫ້ເປັນສູນໃນປີ 2050 (Net Zero GHG Emission by 2050).

ແຜນງານແຫ່ງຊາດສະບັບນີ້ ຈະປະກອບສ່ວນ ຊ່ວຍບັນລຸຈຸດປະສົງພາຍໃຕ້ສັນຍາປາຣີ ກໍ່ຄື “ການຮັກສາການເພີ່ມຂຶ້ນອຸນຫະພູມສະເລ່ຍຂອງໂລກ ໃຫ້ຕໍ່າກ່ວາ 2 ອົງສາເຊ ຫຼື ດີທີ່ສຸດແມ່ນຈໍາກັດບໍ່ໃຫ້ເກີນ 1,5 ອົງສາເຊ ທຽບໃສ່ຍຸກປະຕິວັດອຸດສາຫະກໍາ”. ພ້ອມທັງເພີ່ມຄວາມສາມາດ ເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ແຜນວາດ ຄາດໝາຍສູ່ຊີ້ນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊຶມທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃຫ້ເປັນສູນໃນປີ 2050 ຂອງ ສປປລາວ

Lao PDR Towards 2050 NET ZERO EMISSION

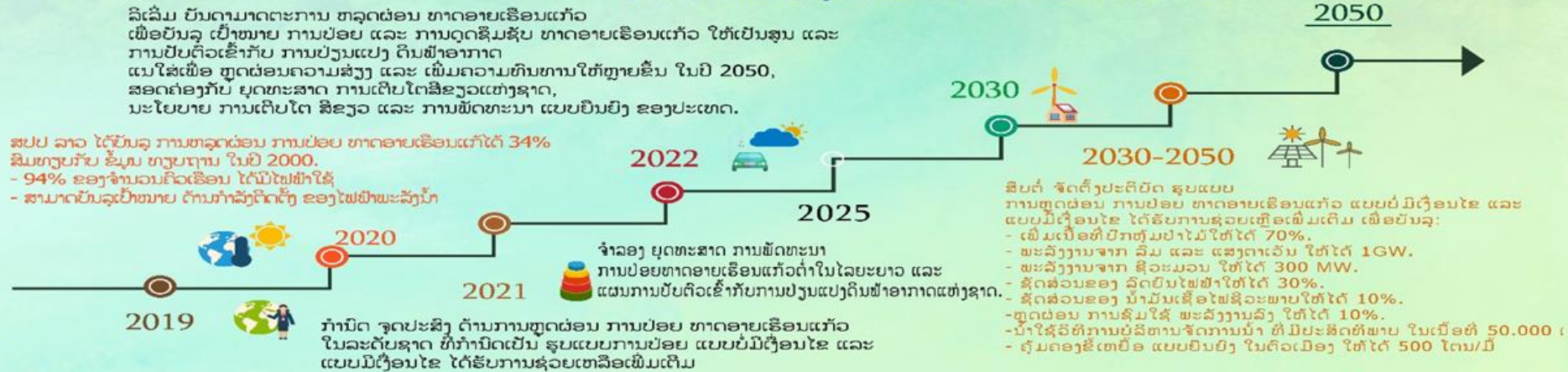

ບັນລຸເປົ້າໝາຍເປັນປະເທດທີ່ປ່ອຍ ແລະ ດູດຊຶມຊັບທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ເປັນສູນ

ບັນລຸ ເປົ້າໝາຍ ການຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໄດ້ 60% ທຽບໃສ່ ຂໍ້ມູນພື້ນຖານ ໃນປີ 2000 ຫຼືປະມານ 62.000 ktCO₂e.
- ການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ ມີປະສິດທິພາບຫຼາຍຂຶ້ນ,
- ຂະຫຍາຍ ກຳລັງຕິດຕັ້ງ ໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ
- ການນຳໃຊ້ເຕົາໄຟທີ່ມີປະສິດທິພາບ ປະຍຶດພະລັງງານໃນຄົວເຮືອນ
- ການນຳໃຊ້ ລົດເມປະຈຳທາງ ທີ່ມີການປ່ອຍທາດອາຍກາກບອນຕໍ່າ
- ການຄົມມະນາຄົມ ຂົນສົ່ງ ດ້ວຍລົດໄຟ ທີ່ບໍ່ມີການປ່ອຍທາດອາຍກາກບອນ

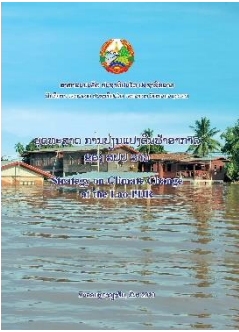
ລິເລີ່ມ ບັນດາມາດຕະການ ຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ເພື່ອບັນລຸ ເປົ້າໝາຍ ການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊຶມຊັບທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃຫ້ເປັນສູນ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງ ດິນຟ້າອາກາດ ແນໃສ່ເພື່ອ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ແລະ ເພີ່ມຄວາມທົນທານໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນປີ 2050, ສອດຄ່ອງກັບ ຍຸດທະສາດ ການເຕີບໂຕສີຂຽວແຫ່ງຊາດ, ນະໂຍບາຍ ການເຕີບໂຕ ສີຂຽວ ແລະ ການພັດທະນາ ແບບຍືນຍົງ ຂອງປະເທດ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ບັນລຸ ການຫຼຸດຜ່ອນ ການປ່ອຍ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໄດ້ 34% ສົມທຽບກັບ ຂໍ້ມູນ ທຽບຖານ ໃນປີ 2000.
- 94% ຂອງຈຳນວນຄົວເຮືອນ ໄດ້ມີໄຟຟ້າໃຊ້
- ສາມາດບັນລຸເປົ້າໝາຍ ດ້ານກຳລັງຕິດຕັ້ງ ຂອງໄຟຟ້າພະລັງນໍ້າ

ຍຸດທະສາດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ຍຸດທະສາດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດທີ່ໄດ້ຮັບ ຮອງຈາກ ລັດຖະບານ ໃນປີ 2010 ເຊິ່ງຖືເປັນເອກະສານສຳຄັນໜຶ່ງ ດ້ານນະໂຍບາຍ ໃນການ ດຳເນີນວຽກງານ ແລະ ການແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ການຮ່ວມມືກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນສູງ ຍິ່ງຂຶ້ນ. ປະຈຸບັນ ກຳລັງປັບປຸງ ຍຸດທະສາດສະບັບນີ້ ຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບຮອງ ຈາກ ລັດຖະບານ ໃນເດືອນ ກັນຍາ 2022 ນີ້, ເນື້ອໃນສຳຄັນຂອງຍຸດທະສາດສະບັບປັບປຸງ ລວມທັງ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊັບໃຫ້ເປັນສູນ ໃນປີ 2050, ຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານ ຮອດປີ 2030 ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ໜ້າວຽກຍຸດທະສາດ ສຳລັບ ການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ, ສ້າງຄວາມທົນທານ, ການປັບຕົວ, ພື້ນຟູ ແລະ ສ້າງຄືນຫຼັງຈາກຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທີ່ເປັນ ສາເຫດຕົ້ນຕໍ ຂອງບັນຫາໂລກຮ້ອນ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ຍຸດທະສາດນີ້ຍັງເປັນ ການປະກອບສ່ວນສຳຄັນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ ຕາມທິດຍືນຍົງ ແລະ ສີຂຽວ, ເສີມ ສ້າງການປະສານງານ, ການຮ່ວມມື ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງທຸກພາກສ່ວນທັງພາຍໃນປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

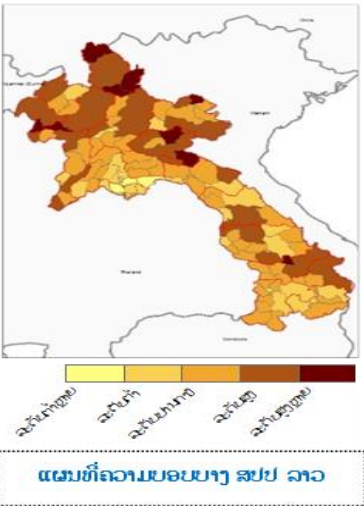
2.2 ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ລັດຖະບານ ຖືເອົາວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນວຽກບຸລິມະສິດໃນວຽກ ງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ 3 ໜ້າວຽກຫຼັກ: 1.) ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, 2.) ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, 3.) ການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນບັນດາເມືອງຂອງ ແຂວງທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

2.2.1 ການປະເມີນຄວາມບອບບາງຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ສຳຄັນຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກວ່າຜົນຂອງການປະເມີນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ວຽກງານວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າ ອາກາດ ມີຄວາມລະອຽດ, ສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມຍິ່ງຂຶ້ນ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນ ກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ທັງຈະເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານສຳຄັນ ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນອະນາຄົດ.

ສປປ ລາວ ໄດ້ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ ຈາກການ ປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂຶ້ນເບື້ອງຕົ້ນ ໃນປີ 2020 ຢູ່ 148 ເມືອງ, 17 ແຂວງ ແລະ 1 ນະຄອນຫຼວງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ບົດປະເມີນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກ ຮັບຮອງໃນຕົ້ນປີ 2021. ຜົນຂອງການປະເມີນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນມີຄວາມບອບ ບາງຈາກໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ພາຍຸ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອຸນຫະພູມ ເຊິ່ງມີ 3 ລະດັບຄື: ລະດັບສູງ ມີ 10 ແຂວງຄື: ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ, ອຸດົມໄຊ, ບໍ່ແກ້ວ, ຫຼວງພະບາງ, ຫົວພັນ, ໄຊຍະບູລີ, ຊຽງຂວາງ, ຄຳມ່ວນ, ສາລະວັນ ແລະ ແຂວງເຊກອງ; ລະດັບກາງ ມີ 7 ແຂວງຄື: ແຂວງ ຫຼວງນ້ຳທາ, ວຽງຈັນ , ບໍລິຄຳໄຊ, ສະຫວັນນະເຂດ, ຈຳປາສັກ, ອັດຕະປື ແລະ ແຂວງໄຊສົມບູນ ແລະ ລະດັບຕໍ່າມີ 1 ແຂວງຄື: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

2.2.2 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນການວາງແຜນການປັບຕົວເຂົ້າການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແມ່ນການວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານ ເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊິ່ງເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ພາຍໃຕ້ ສິນທິສັນຍາ; ໂດຍມີການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາຂະແໜງການ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການກຳນົດແຜນຄວາມຕ້ອງການທີ່ເປັນບຸລິມະສິດໃນວຽກງານການປັບຕົວ ລວມທັງແຜນງົບປະມານຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະໄລຍະພ້ອມທັງເຊື່ອມສານວຽກງານການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ສ້າງແຜນງານແຫ່ງຊາດ ໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NAP), ຫຼັງຈາກມີແຜນດັ່ງແລ້ວ ບັນດາໂຄງການບຸລິມະສິດ ຈະໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພ້ອມທັງມີກົນໄກການຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານຢ່າງເປັນລະບົບ ຈາກທ້ອງຖິ່ນ ຫາ ສູນກາງ ແລະ ຈາກສູນກາງໃນນາມຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ຫາສິນທິສັນຍາຢ່າງເປັນລະບົບ ເພື່ອປະກອບສ່ວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສິນທິສັນຍາ, ສັນຍາປາຣີ ແລະ ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDG) ຂອງ ອົງການ ສປຊ ໂດຍສະເພາະເປົ້າໝາຍທີ 13 ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

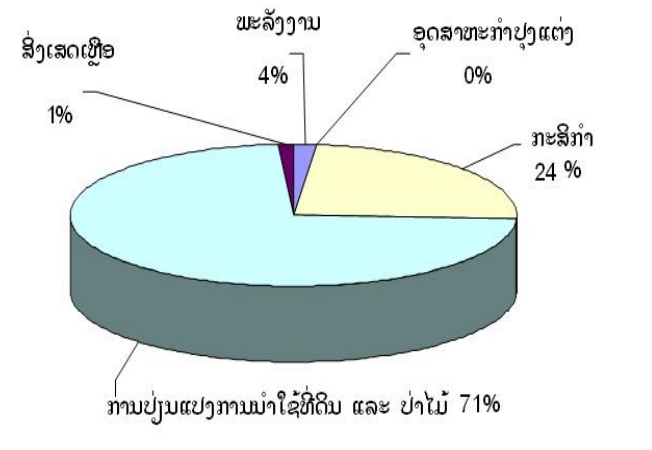
2.2.3 ການສ້າງຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ວຽກງານການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນວຽກງານທີ່ເປັນບຸລິມະສິດ ຂອງປະເທດໃນການປ້ອງກັນ, ຕ້ານ, ສະກັດກັ້ນ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ນັບແຕ່ປີ 2009 ເປັນຕົ້ນມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼາຍກວ່າ 30 ໂຄງການ ໃນການສ້າງຄວາມທົນທານ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຫຼາຍຂະແໜງການທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້, ຂົງເຂດຊັບພະຍາກອນນ້ຳ, ຂົງເຂດໂຍທາທິການ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ, ຂົງເຂດສາທາລະນະສຸກ, ຂົງເຂດພະລັງງານ, ຂົງເຂດການສຶກສາ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ.

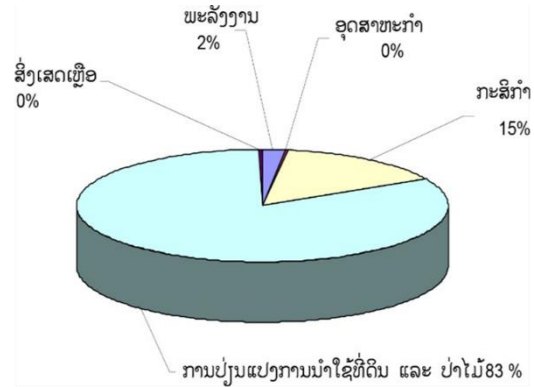
2.3 ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ການສຳຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແຫ່ງຊາດ ແມ່ນພັນທະໜຶ່ງຂອງບັນດາປະເທດພາຄີ ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຊິ່ງ ສປປ ລາວ ເປັນໜຶ່ງໃນ ບັນດາປະເທດພາຄີໄດ້ສຳເລັດການສຳຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ໄດ້ສຳເລັດການສ້າງບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບທຳອິດ (FNC) ໃນປີ 2000 ແລະ ສະບັບທີສອງ (SNC) ໃນປີ 2013, ບົດລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ການສຳຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ທຸກໆສອງປີ (BUR) ສະບັບທຳອິດ ຂອງ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2020.

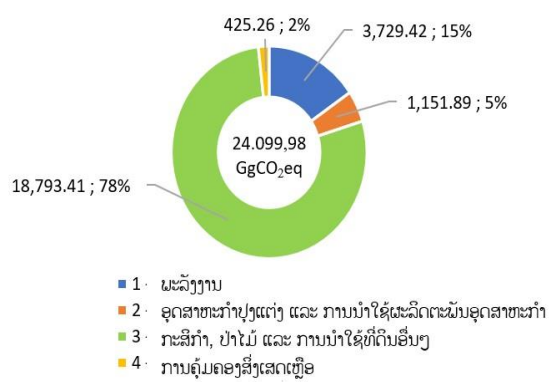
ການສຳຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວແຫ່ງຊາດ ສຳລັບ ປີ 1990, ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: FNC

ຜົນການສໍາຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນປີ 1990 ເຫັນວ່າຍັງເປັນປະເທດ ທີ່ດູດຊຶມຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວປະມານ 104.570 Gg- CO₂-eq. ຜົນການສໍາຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນ ປີ 2000 ເຊິ່ງມີການປ່ອຍ ທັງໝົດປະມານ 50.742 GgCO₂eq ແລະ ຜົນການສໍາຫຼວດ ໃນປີ 2014 ເຊິ່ງມີການປ່ອຍທັງໝົດປະມານ 24.099 Gg- CO₂eq.

ການສໍາຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບ ປີ 2000, ແຫຼ່ງ ຂໍ້ມູນ: SNC

ໂດຍລວມແລ້ວແຫຼ່ງປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຂົງເຂດກະສິກໍາ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການ ປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຫຼາຍກວ່າ 70% ຂອງການ ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວທັງໝົດ, ສ່ວນທີ່ເຫຼືອແມ່ນ ປ່ອຍຈາກຂະແໜງພະລັງງານ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ແລະ ອຸດສາຫະກໍາ. ດ້ານການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ , ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ກໍ່ໄດ້ສຸມໃສ່ໃນການສົ່ງເສີມ, ສ້າງ ຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ ຂະແໜງການຂອງລັດ, ທຸລະກິດ ເອກະຊົນໃນການພັດທະນາບັນດາໂຄງການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ພາຍໃຕ້ກົນໄກຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ກົນໄກການພັດທະນາສະອາດ (CDM), ກົນໄກຮ່ວມມື ສອງຝ່າຍລາວ-ຍີ່ປຸ່ນ (JCM), ກົນໄກການຫຼຸດຜ່ອນ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກການທໍາລາຍປ່າໄມ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປ່າໄມ້ເຊື່ອມໂຊມ (REDD+) ຢູ່ຂົງເຂດບູລິມະສິດ ເຊັ່ນ: ພະລັງງານ, ປ່າໄມ້ ແລະ ອື່ນໆ.

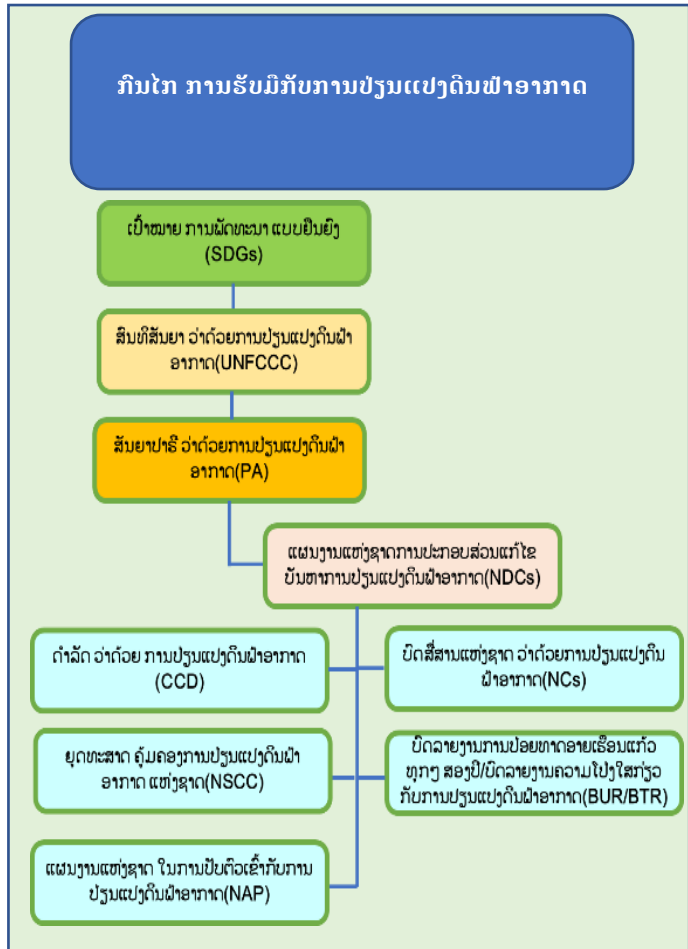

ການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວທັງໝົດໃນປີ 2014 ໃນ ສປປ ລາວ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: BUR

2.4 ວຽກງານການຮ່ວມມືກັບ ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ

ໄລຍະຜ່ານມາ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບ ສາກົນ ເພື່ອຍາດແຍ່ງທຶນ ແລະ ເຕັກນິກດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເປັນຕົ້ນ: ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາ (UNDP), ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອສິ່ງແວດລ້ອມ(UNEP), ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ADB), ທະນາຄານໂລກ (WB), ສະຖາບັນເຕັບໂຕສີຂຽວສາກົນ (GGGI), ອົງການ ສະຫະປະຊາຊາດ ດ້ານເຄຫະສະຖານ UN Habitats ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານຕ່າງໆ.

ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ສປປ ລາວ ກໍ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ວຽກງານໃນການເຂົ້າຫາແຫຼ່ງທຶນຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ: ກອງທຶນສີຂຽວ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດສາກົນ (GCF), ກອງທຶນສິ່ງແວດລ້ອມໂລກ (GEF), ກອງທຶນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (AF), ກອງທຶນສໍາລັບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDCF) ແລະ ກອງທຶນອື່ນໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການຄຸ້ມຄອງປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

III. ແຜນການຮ່ວມມືກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນຕໍ່ໜ້າ

1. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ນິຕິກຳ ແລະ ສົນທິສັນຍາສາກົນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະ ເປັນຕົ້ນ: ຍຸດທະສາດ ວ່າດ້ວຍການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແຫ່ງຊາດ, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປະກອບສ່ວນແກ້ໄຂບັນຫາການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NDC) ແລະ ອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (NAP), ບົດປະເມີນຄວາມບອບບາງ, ການສູນເສຍ ແລະ ຜົນເສຍຫາຍ ຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສ້າງຄວາມທົນທານ ເພື່ອປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນບັນດາແຂວງທີ່ມີຄວາມບອບບາງ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ກຳນົດມາດຕະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ກ່ຽວກັບ ຄາດໝາຍສູ້ຊົນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ເພີ່ມການດູດຊັບທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃຫ້ເປັນສູນ ໃນປີ 2050;
4. ສ້າງ, ປັບປຸງ ບົດລາຍງານ, ແຜນງານແຫ່ງຊາດ ເປັນຕົ້ນ: ບົດສື່ສານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ບົດລາຍງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການສຳຫຼວດທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ແລະ ອອກໃບຢັ້ງຢືນ ໂຄງການກົນໄກການພັດທະນາສະອາດ ຫຼື ກິດຈະກຳຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;

5. ເອົາໃຈໃສ່ໃນການເຮັດໜ້າທີ່ເປັນຈຸດປະສານງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ກອງທຶນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດສາກົນ ເປັນຕົ້ນ: ສົນທິສັນຍາ ສປຊ ວ່າດ້ວຍ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (UNFCCC), ສົນທິສັນຍາ ສປຊ ວ່າດ້ວຍ ການຕ້ານການເປັນທະເລຊາຍ (UNCCD), ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ ການປ້ອງກັນຊັ້ນໄອໂຊນ (Vienna Convention), ອະນຸສັນຍາມົງເຣອານ ວ່າດ້ວຍ ສານເຄມີທີ່ທຳລາຍຊັ້ນໄອໂຊນ (Montreal Protocol), ກົນໄກການພັດທະນາສະອາດ (CDM), ຄະນະກຳມະການສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (IPCC), ສູນເຕັກໂນໂລຊີການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (CTCN), ກອງທຶນການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (AF);
6. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ພະນັກງານ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ລວມທັງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພ້ອມທັງ ສ້າງລະບົບການຕິດຕາມ, ການລາຍງານ ແລະ ຍັງຢືນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ (MRV);
7. ປະສານງານ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳດ້ານວິຊາການ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ ງານຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ກໍຄືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆ ໃນລະດັບສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍສະເພາະ ພະແນກການ, ຫ້ອງການ ແລະ ໜ່ວຍງານຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
8. ສຶກສາ ຄົ້ນຄ້ວາ, ວິເຄາະ, ສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຖານຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງ ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນແຜນການ, ແຜນງານຂອງຂະແໜງການ ນັບແຕ່ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ;
9. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ແນວທາງ, ຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ, ຄຳສັ່ງ, ກົດໝາຍ , ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

IV. ໜ້າທີ່ ຂອງບັນດາກະຊວງ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບມີ:

ອີງຕາມ ດຳລັດ ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ສະບັບເລກທີ 321/ລບ, ທີ່ຖືກ ຮັບຮອງໃນວັນທີ 18 ກັນຍາ 2019 ໄດ້ກຳນົດ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນໝວດທີ 9, ມາດຕາ 31 ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຮັບຜິດຊອບ ໂດຍກົງ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ ອື່ນ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານດັ່ງກ່າວ ເຊິ່ງປະກອບມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

4.1 ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ

1. ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄ້ວາ, ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ຂອງສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ/ພາກພື້ນ ເປັນນະໂຍບາຍ ແຫ່ງຊາດ, ວາງແຜນການຕ່າງໆ ເປັນໃຈກາງຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ, ຕິດຕາມປະເມີນຜົນ, ລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ແລະ ສາກົນ;
2. ຄົ້ນຄ້ວາ, ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ, ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບ ການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍສະເພາະການປະເມີນຄວາມບອບບາງ, ສ້າງແຜນ ປັບຕົວ, ກຳນົດມາດຕະການ ແລະ ທາງເລືອກໃນການປັບຕົວເຂົ້າກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ຊີ້ນຳສາຍຕັ້ງຂອງຕົນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ລວມທັງສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານ ດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນໃນ ສັງຄົມເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ;

5. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງຕົນ ພ້ອມທັງພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

4.2 ໜ້າທີ່ຂອງ ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນແຂວງ

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ດຳລັດ ແລະ ລະບຽບການ ພ້ອມທັງໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
2. ດຳເນີນການປະເມີນຄວາມບອບບາງ, ສ້າງແຜນປັບຕົວ, ກຳນົດທາງເລືອກໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
3. ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ສຳຫຼວດ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ເກັບກຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ຊີ້ນຳທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ລວມທັງ ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບພະນັກງານດ້ານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ແກ່ທຸກພາກ ສ່ວນໃນສັງຄົມ ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານດັ່ງກ່າວ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ໃນວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

4.3 ໜ້າທີ່ ຂອງທ້ອງຖານຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມຂັ້ນເມືອງ

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດໃນຂັ້ນເມືອງ;
2. ເຂົ້າຮ່ວມການປະເມີນຄວາມບອບບາງ, ສ້າງແຜນປັບຕົວ, ກຳນົດທາງເລືອກໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ; ລວມທັງເກັບກຳ, ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
3. ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ແນະນຳ ແລະ ຊຸກຍູ້ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ພ້ອມທັງ ປະສານສົມທົບກັບທ້ອງຖານ ແລະ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂອງຕົນ;
4. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໃຫ້ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

4.4 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ການນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ແນວພັນພືດ, ພັນສັດ ແລະ ການປະມົງ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມການໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ, ການຜະລິດກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໃຫ້ສາມາດປັບຕົວເຂົ້າກັບສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ລວມທັງການສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ການສ້າງຄັນຄູກັນນ້ຳ, ປະຕູນ້ຳ, ຄອງລະບາຍນ້ຳ;
3. ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ສະຖານີອຸຕຸກະເສດ ເພື່ອວັດແທກ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ສັງເກດບາງປັດໄຈອຸຕຸນິຍົມ ທີ່ກະທົບໃສ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພືດ, ການລະບາດຂອງສັດຕູພືດ, ຕົ້ນໄມ້, ສັດ ແລະ ການປ່ຽນແປງຂອງດິນ;

4. ກຳນົດມາດຕະການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກການປ່ຽນແປງເປົ້າໝາຍການນຳໃຊ້ທີ່ດິນກະສິກຳ ແລະ ທີ່ດິນປ່າໄມ້ ເປັນຕົ້ນ ຢຸດຕິການທຳລາຍປ່າໄມ້, ການພື້ນຟູປ່າໄມ້ທີ່ເຊື່ອມໂຊມ, ການພື້ນຟູຄຸນນະພາບ ດິນກະສິກຳ;
5. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.5 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ແລະ ອຸດສາຫະກຳນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນ ມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ, ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານອຸດສາຫະກຳໃຫ້ມີ ຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.6 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງມາດຕະຖານ ການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານດ້ານພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່ໃຫ້ມີຄວາມ ທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ;
3. ພັດທະນາ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການພັດທະນາແຫຼ່ງພະລັງງານທົດແທນ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ;
4. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການສ້າງມາດຕະຖານ, ການພັດທະນານະວັດຕະກຳໃໝ່, ພະລັງງານຊີວະພາບ, ພະລັງງານທາງເລືອກທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນ ແກ້ວ;
5. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳໃນເຂື່ອນໄຟຟ້ານ້ຳຕົກ ລວມທັງຂໍ້ມູນການປ່ຽນແປງດິນ ຟ້າອາກາດ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນໃຫ້ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.7 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ວາງມາດຕະຖານການພັດທະນາໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ດ້ານໂຍທາທິການ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງ ແວດລ້ອມ ເຂົ້າໃນວຽກງານໂຍທາທິການ, ຂົນສົ່ງ ແລະ ການພັດທະນາຕົວເມືອງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ອາຍເຮືອນແກ້ວ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.8 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສະໜອງ ແລະ ເຊື່ອມຕໍ່ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດ ກັບລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.9 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

1. ເຊື່ອມສານ ວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຜ່ານສື່ມວນຊົນໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

3. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຕົນ ໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.10 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ສ້າງຫຼັກສູດການສຶກສາ ກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

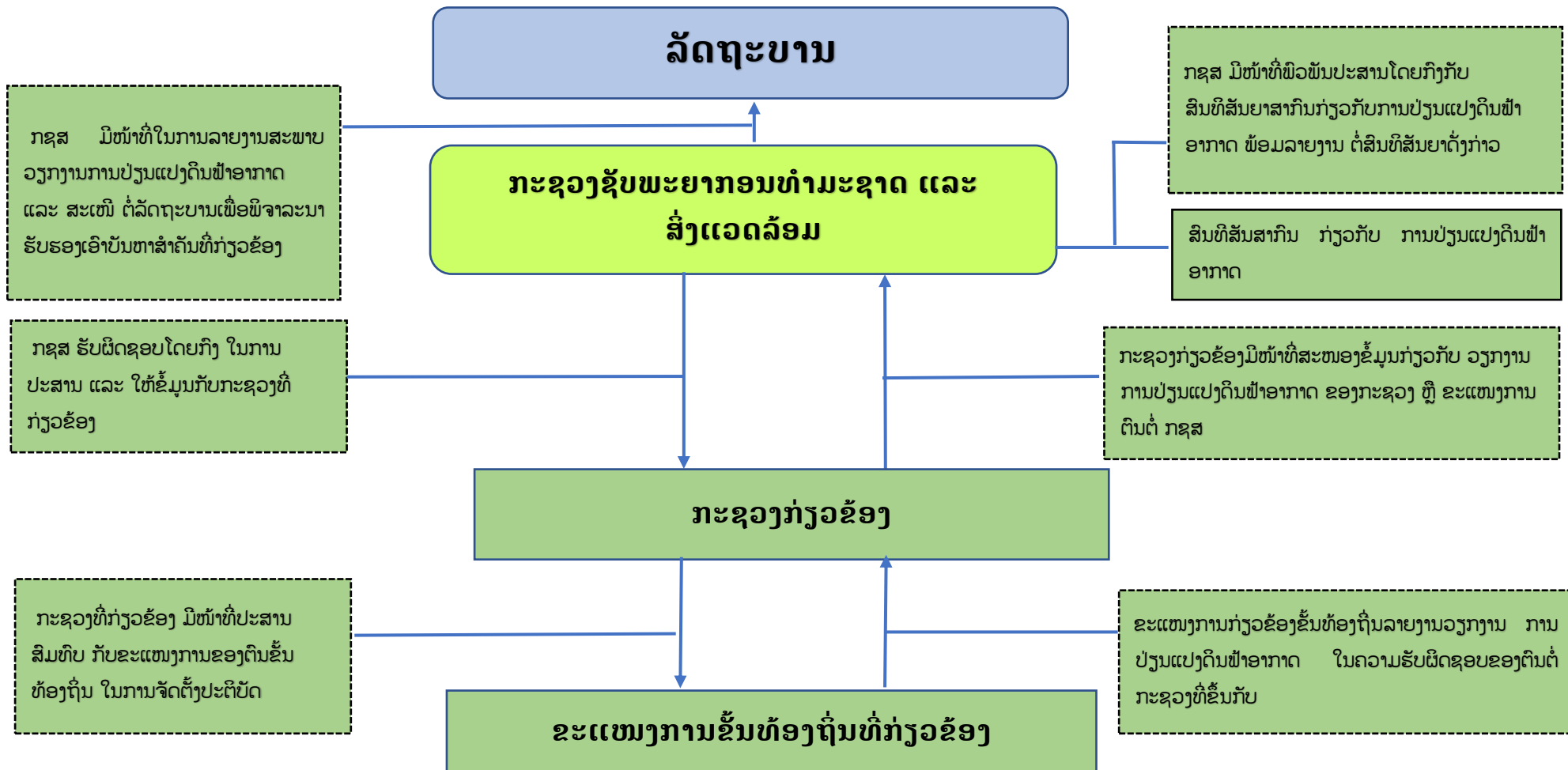
4.11 ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງສາທາລະນະສຸກ

1. ເຊື່ອມສານວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເຂົ້າໃນວຽກງານຂອງຕົນ;
2. ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ການແຜ່ລະບາດຂອງພະຍາດຕໍ່ກຸ່ມຄົນ ທີ່ມີຄວາມບອບບາງຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບ ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ສຸຂະພາບ;
3. ສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ຕິດພັນກັບຂະແໜງການຂອງຕົນ ໃຫ້ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

4.12 ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ໃນການປະສານສົມທົບ ແລະ ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບຂະແໜງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການຄຸ້ມຄອງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການຫຼຸດຜ່ອນທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

V. ລະບົບການພົວພັນປະສານງານ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການລາຍງານ

VI. ບັນດາຄຳສັບເຕັກນິກວິຊາການສຳຄັນການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ຫຼື ການປ່ຽນແປງສະພາບພູມອາກາດ

ໝາຍເຖິງ ສະພາວະການປ່ຽນແປງຂອງອຸນຫະພູມສະເລ່ຍເທິງພື້ນຜິວໂລກ ທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນເກີນເກນປົກກະຕິໃນໄລຍະຍາວ ເຊິ່ງເກີດມາຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດໂດຍກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຫຼື ເກີດຈາກທຳມະຊາດ ທີ່ເຮັດໃຫ້ອົງປະກອບຂອງຊັ້ນບັນຍາກາດປ່ຽນແປງ.

ການປັບຕົວ

ໝາຍເຖິງ ການປັບສະພາບຂອງດິນ, ສັດ, ພືດ, ລະບົບນິເວດ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ຜັງເມືອງໃນຕົວເມືອງ ແລະ ອື່ນໆ ໃຫ້ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໜ້ອຍທີ່ສຸດ ດ້ວຍການດຳເນີນມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມບອບບາງ, ຄວາມສ່ຽງ ແລະ ຄວາມເສຍຫາຍທີ່ອາດເກີດຂຶ້ນ.

ຄວາມທົນທານ

ໝາຍເຖິງ ຄວາມສາມາດໃນການຮັບມືກັບຜົນກະທົບ ຫຼື ພື້ນຄືນສູ່ສະພາບປົກກະຕິ ຂອງຊຸມຊົນ, ສັງຄົມ ລວມທັງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ຄວາມບອບບາງ

ໝາຍເຖິງ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ແລະ ບໍ່ສາມາດຮັບມືກັບຜົນກະທົບທີ່ເກີດຈາກການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ບັນດາທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ໝາຍເຖິງ ບັນດາທາດອາຍ ເປັນຕົ້ນ: ກາກບອນໄດອອກໄຊ (CO₂), ມີເທນ (CH₄), ໄນຕຣັດອອກໄຊ (N₂O), ໄຮໂດຣຟຣອໂຮກາກບອນ (HFCs), ເປີຟຣອໂຮກາກບອນ (PFCs), ເຮັກຊາຟຣອຸໂລ (SF₆) ທີ່ຖືກປ່ອຍອອກຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດກໍ່ຕົວເປັນຊັ້ນອາຍເຮືອນແກ້ວ ເຊິ່ງເປັນສາເຫດເຮັດໃຫ້ໂລກຮ້ອນ ຫຼື ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ເປັນຕົ້ນ ການເຜົາໄໝ້ນໍ້າມັນເຊື້ອໄຟ, ການປ່ຽນແປງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນ ແລະ ປ່າໄມ້, ການສ້າງ ແລະ ທຳລາຍສິ່ງເສດເຫຼືອ.

ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ

ໝາຍເຖິງ ການກຳນົດມາດຕະການ ຫຼື ທາງເລືອກທີ່ເໝາະສົມ ໃນການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ບໍ່ສົ່ງຜົນຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຂອງໂລກ.

ຕົວຢ່າງ: ຢູ່ປະເທດທີ່ມີການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ ທີ່ປ່ອຍທາດອາຍເຮືອນແກ້ວຂຶ້ນສູ່ຊັ້ນບັນຍາກາດ ສາມາດປຸກຕົ້ນໄມ້ເພື່ອດູດຊັບທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ໃນຈຳນວນທີ່ເທົ່າກັນ ຫຼື ການຈຳກັດຈາກຂົງເຂດອື່ນໆທີ່ເໝາະສົມໄດ້.

ການຫຼຸດຜ່ອນການປ່ອຍ ແລະ ການດູດຊັບ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວໃຫ້ເປັນສູນພາຍໃນປີ 2050 (Net Zero Emission by 2050)

ໝາຍເຖິງ ການບັນລຸຄວາມສົມດຸນ ຂອງຈຳນວນການປ່ອຍ ແລະ ການກຳຈັດ ທາດອາຍເຮືອນແກ້ວ ອອກຈາກຊັ້ນບັນຍາກາດໂລກ ພາຍໃນປີ 2050 ພ້ອມທັງປະກອບສ່ວນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ຂອງ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ການພັດທະນາຕາມທິດສີຂຽວ ແລະ ຍືນຍົງ ຂອງ ສປປ ລາວ.

ກົມຄຸ້ມຄອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ບ້ານໜອງປົງ, ຖະໜົນໜອງບົວທອງ-ໜອງບິກ, ເມືອງ ສີໂຄດຕະບອງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ

ເວບໄຊ ກຄປ: <http://dcc.monre.gov.la>

ເວບໄຊ ກຊສ: <http://www.monre.gov.la>